

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської філології

на тему:

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ЗВУКОНАСЛІДУВАНЬ У
ПОВСЯКДЕННОМУ МОВЛЕННІ КОРЕЙСЬКОЇ ТА
УКРАЇНСЬКОЇ МОВ

Студентки групи Пкор18-20
факультету східної і слов'янської
філології
денної форми здобуття освіти
освітньої програми: Корейська мова
і література та переклад,
західноєвропейська мова
Спеціальності: 035 Філологія
спеціалізації: 035.066 Східні мови
та літератури (переклад включно),
перша – корейська
Столярець Ольги Сергіївни

Науковий керівник:
проф. Охріменко В. О.

Національна шкала: _____
Кількість балів: _____
Шкала ЄКТС: _____

Київ – 2024

ЗМІСТ	
ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1.	
ПОНЯТТЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЗВУКОНАСЛІДУВАНЬ.....	7
1.1. Поняття звуконаслідування.....	7
1.2. Роль та практичне застосування звуконаслідувань у повсякденному житті.....	8
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 1.....	11
РОЗДІЛ 2	
ПОРІВНЯННЯ КОРЕЙСЬКИХ ТА УКРАЇНСЬКИХ ЗВУКОНАСЛІДУВАНЬ	13
2.1 Звуки, що імітують дії частин тіла людей.....	13
2.2 Звуки, що наслідують явища пов'язані з природою.....	19
2.3 Звуки пов'язані з неживими предметами.....	22
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 2.....	28
ВИСНОВКИ.....	29
주석.....	31
Список використаної літератури.....	33

ВСТУП

У повсякденному житті ми постійно зіштовхуємося зі звуконаслідувальними словами, але часто не надаємо цьому значення. Звуконаслідування є важливою складовою кожної мови, що відображає не лише звукові характеристики предметів та явищ навколишнього світу, але й культурні особливості суспільства, яке використовує цю мову. Ця курсова робота присвячена порівняльному аналізу звуконаслідувань у повсякденному мовленні корейської та української мов. Вона спрямована на виявлення спільних та відмінних особливостей використання звуконаслідувань у цих мовах, а також на розкриття їхньої ролі в формуванні мовного образу світу кожного народу.

Слід зауважити, що звуконаслідувальна лексика стала окремим об'єктом дослідження лише наприкінці ХХ століття. Серед вчених, які займалися вивченням звуконаслідувань в українській мові хотілося б особливо відзначити Р. Смаль-Стоцького та Л. І. Мацько. Дослідження Р. Смаль-Стоцького вважається однією з найперших праць української ономапоєї. Він дослідив та зробив аналіз вигуків української мови, розглянувши проблему зв'язку звучання та значення слова. Також значний внесок у розвиток українського мовознавства зробила Л. І. Мацько, спробувавши класифікувати звуконаслідувальні слова в українській мові за семантичними ознаками.

Вивченням корейських звуконаслідувань займалися такі вчені як Нам Пун Хьон (남풍현), Ю Чан Дон (유창돈), Пак Дон Гин (박동근), Лі Мун Гю (이문규), Че Ван (채완), Со Джон Ук (서정욱) та інші. Згідно з дослідженнями, кількість ономапоєїчних слів у корейській мові перевищує кілька тисяч, але їх точна кількість досі невідома. У 1993 році Со Джон Ук (서정욱) спробував підрахувати ономапоєїчні слова, які зазвичай використовуються в сучасній корейській мові, і дійшов до висновку що їх кількість становить приблизно 5000.

Актуальність. Сучасний світ переживає період надзвичайної глобалізації, що призводить до зростання інтенсивності міжнародних взаємодій і обміну культурними впливами. У такому вимірі розуміння мовних нюансів та особливостей стає ключовим елементом успішного міжкультурного спілкування. Аналіз звуконаслідувань у повсякденному мовленні як корейської, так і української мови набуває важливого значення для розкриття культурних та лінгвістичних відмінностей між Кореєю та Україною. Порівняння цих звуконаслідувань може підкреслити як спільні, так і відмінні риси культур та різноманітність сприйняття звуків у кожній з цих країн.

Метою цього дослідження є порівняння та аналіз звуконаслідувань у корейській та українській мовах з метою розкриття спільних та відмінних рис, та їх впливу на культурне сприйняття звуків та мовних образів у кожній з цих культур. Це дозволить не лише розуміти особливості фонетичної системи обох мов, а й глибше вникнути в сутність та взаємозв'язок між мовними елементами та культурними контекстами, що відображаються у відтворенні звуків. Пізнання цих аспектів сприятиме як кращому розумінню самої мови, так і розширенню культурного кругозору, сприяючи взаєморозумінню та взаємодії між різними культурами.

Поставлена мета передбачає вирішення таких завдань:

- Дослідження впливу звуків та мовних образів на культурне сприйняття. Розуміння того, як певні звуки пов'язуються з конкретними ідеями та їх вплив на формування ментальних образів у різних мовах допоможе розкрити культурні відмінності та особливості.
- Виявлення спільних та відмінних рис звуконаслідувань. Дослідження дозволить визначити спільність і відмінність у використанні звуків для наслідування реальних об'єктів, явищ та емоційних станів у двох мовах.

Об'єктом дослідження є звуконаслідувальні слова в корейській та українській мовах.

Предметом дослідження є порівняльний аналіз конкретних прикладів використання звуконаслідувальних слів у повсякденному мовленні корейської та української мов, зокрема їх семантичне значення та варіативність.

Матеріалом дослідження стали 49 звуконаслідувальних слів корейської мови, дібраних з 표준국어대사전 편찬용 의성의태어 목록 (Список звуконаслідувань для складання стандартного корейського словника), опублікованого на сайті National Institute of Korean Language.

Під час написання даної роботи використовувалися такі **методи дослідження**: порівняльний аналіз для зіставлення звуконаслідувань корейської та української мов; функціональний метод для аналізу того, як українські та корейські звуконаслідування використовуються в повсякденному житті

Теоретична цінність. Дослідження дозволяє глибше зрозуміти фонетичні системи корейської та української мов. Це допомагає виявити спільні та відмінні риси в звуконаслідуваннях, що може мати важливе значення для лінгвістики та фонетики.

Практична значимість. Результати дослідження, що порівнюють звуконаслідування у повсякденному мовленні корейської та української мов, мають потенціал стати важливим ресурсом для навчальних програм, спрямованих на вивчення обох мов. Вони можуть сприяти підвищенню культурної компетентності в міжкультурному спілкуванні, допомагаючи студентам розуміти не лише мовні особливості, але й культурні контексти та відтінки вираження в обох культурах.

Ці дані також можуть бути надзвичайно корисними для перекладачів та лінгвістів, що працюють у міжнародному середовищі. Розуміння того, як використовуються звуконаслідування в кожній мові, допоможе їм у поліпшенні якості перекладу між корейською та українською мовами, забезпечуючи точність та ефективність у передачі мовного змісту й емоційних відтінків.

Крім того, таке дослідження може мати важливе значення для загального розвитку лінгвістики та культурології. Вивчення нових аспектів взаємозв'язку між мовою, культурою та сприйняттям світу відкриває шлях до глибшого розуміння та аналізу різноманітних аспектів людської комунікації.

Структура роботи. Робота складається зі вступу, двох розділів, висновків, анотації та списку використаної літератури. Загальний обсяг роботи становить 33 сторінки.

РОЗДІЛ 1

«ПОНЯТТЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЗВУКОНАСЛІДУВАНЬ»

Звук є невід'ємною складовою нашого повсякденного життя, він оточує нас у різних формах і проявах: у природному середовищі, в мистецтві, у техніці, у нашому щоденному спілкуванні. Звук впливає на наше сприйняття оточуючого світу і може мати значущий ефект на наші емоції, настрої та здоров'я. У мовознавстві вивчення звуконаслідувань має важливе значення, оскільки воно допомагає розкрити особливості функціонування мови в культурному та комунікативному контексті.

Звуконаслідування у мові виявляється через різні фонетичні, семантичні та стилістичні засоби, що допомагають передати певні звукові образи або відтворити певні звукові ефекти. Це явище зустрічається в різних культурах світу, де воно використовується як засіб спілкування, розваги, а також в мистецтві та літературі.

У даному розділі ми розглянемо звуконаслідування як феномен мови, визначимо їх роль та функції у комунікативному процесі. Аналізуючи різноманітні типи звуконаслідувань у мові, ми виявимо їх роль у створенні образності та емоційної виразності.

1.1. Поняття звуконаслідування

Звуконаслідування, відоме також як звуковідтворення або оноματοпєя - це процес, під час якого спеціальним підбором та концентрацією звуків мови - алітерацій чи асонансів - намагаються відтворити звуки, що існують у реальному навколишньому середовищі. Це форма мовного виразу, яка імітує різноманітні звукові явища і використовується для створення образності та емоційної виразності в мовленні.

Звукосимволізм - це лінгвістичний та літературний прийом, що полягає в використанні звуків мови для передачі конкретних смислових або емоційних значень. Звукосимволізм базується на уявленні про взаємозв'язок між звуками та їхнім значенням, коли певні звуки асоціюються з певними образами, почуттями або явищами в природі. У звуконаслідуваннях, які є

формою звуко символізму, мовні звуки намагаються імітувати реальні звуки природи, предметів або явищ. Наприклад, слова «шурхіт», «брязкіт», «хрускіт», «гудіння», «шелест» і т.д. відображають звуки, які є характерними для певних об'єктів або явищ, що вони позначають.

Ономатопейчні та міметичні слова є невід'ємними складовими частинами корейської мови, надаючи їй виразності та різнобарвності. В корейській мові на позначення звуко наслідувальних слів існують два терміни.

의성어 - ономатопея; слова, що імітують звуки, які природньо виникають між людьми чи предметами.

의태어 - міметичні слова, тобто такі, що імітують рухи або стани. Даний термін відноситься до слів, що наслідуються через всі органи чуття людини, окрім слуху, а саме: зір, смак, нюх і дотик.

Хоча вони схожі за природою, міметичні слова зображують рухи, тоді як ономатопейчні слова в основному зосередженні на відтворенні звуків. Поняття міметичних слів як окремої категорії ономатопеї вперше було виділено японськими дослідниками, зокрема такими вченими, як Куніо Янагіта та Шінобу Орікучі, котрі зробили значний внесок у цю сферу, визнаючи унікальну природу міметичних слів у японській та інших мовах.

1.2 Роль та практичне застосування звуко наслідувань у повсякденному житті

Загалом, ономатопея є універсальним і потужним інструментом у спілкуванні та мовленні, що дозволяє мовцям передавати переживання, емоції та атмосферу з яскравістю та точністю. Вона вкрай важлива у повсякденному житті, оскільки допомагає нам передати звуки та враження безпосередньо через мову. Оскільки звуко наслідувальні слова дуже схожі на звуки, які вони описують, слухачі можуть швидко зрозуміти їх значення, не потребуючи додаткового контексту. Це робить їх потужними інструментами для спілкування та особливо корисними для передачі конкретних слухових вражень у стислій та ефективній формі. Звуко наслідувальні слова активно залучають органи чуття слухача, викликаючи знайомі звуки. Це чуттєве

залучення покращує здатність слухача уявити та відчутти описувану сцену, роблячи спілкування більш захоплюючим і таким, що запам'ятовується.

Звуконаслідування знайшли своє практичне застосування і в літературі. Письменники та поети використовують оноματοпею як стилістичний прийом, щоб наповнити свої твори яскравими образами та надати їм більшої реалістичності. Включаючи звуконаслідувальні слова у прозу чи поезію, автори надають своїм творам підвищеного почуття динамізму, дозволяючи читачам краще відчутти зображений звуковий фон. Незалежно від того, передають вони ніжне дзюрчання струмка чи громовий гуркіт лавини, звуконаслідувальні слова викликають інтуїтивну реакцію, що звучить у серцях читачів на емоційному рівні, підсилюючи насиченість оповіді та тематичний резонанс.

Звуконаслідування є важливим елементом розвитку мовлення у дітей, який відіграє ключову роль у формуванні їхнього мовного апарату та розумінні мовної структури. Вони є ефективним інструментом для навчання мовленню на ранніх етапах. Завдяки звуконаслідуванням малюки вчаться розрізняти окремі звуки мови, що є важливим етапом у їхньому мовному розвитку. Через сприйняття звуків навколишнього середовища та їхнє відтворення діти активно освоюють фонетику мови. Читання казок, поезій та інших творів, які містять багато звуконаслідувань, допомагає дітям відчутти ритм мови. Вони не лише слухають звуки, а й усвідомлюють їхні властивості та взаємозв'язки, що сприяє розвитку лінгвістичного мислення. Таким чином, звуконаслідування являються невід'ємною складовою процесу формування мовлення у дітей.

У корейському медійному просторі використання оноματοпеї є важливим елементом комунікації, що активно використовується для створення ефективних та емоційно насичених повідомлень. Оноματοпеїчні слова, такі як «꽁» або «퐁», стають невід'ємною частиною заголовків газет, оголошень та телевізійних передач. Ці звуконаслідувальні вирази не лише привертають увагу читачів та глядачів, але й ефективно передають сутність

подій або ситуацій, які вони описують. Використання ономапопеї додає динамічності та емоційної насиченості медійним повідомленням. Ці звуки створюють ілюзію звуків, які ми чуємо в реальному житті, що робить інформацію більш живою та ефектною. Крім того, ономапопеїчні вирази можуть бути використані для підсилення емоційного забарвлення повідомлення, надавати йому гумористичного або драматичного відтінку. Ці звуконаслідувальні слова також допомагають зробити повідомлення більш запам'ятовуваним та ефективним у сприйнятті аудиторією. Їх використання сприяє формуванню емоційної зв'язаності між аудиторією та передаваною інформацією, що сприяє покращенню комунікації та запам'ятовуваності повідомлення.

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 1

Звук відіграє ключову роль у сприйнятті нами навколишнього світу і має значний вплив на наші емоції, настрої та навіть здоров'я. Звуконаслідування у мові проявляється через різні фонетичні, семантичні та стилістичні засоби, що допомагають передати певні звукові образи або відтворити певні звукові ефекти. У мовознавстві вивчення звуконаслідувань є важливим, оскільки вони допомагають розкрити особливості мови в культурному та комунікативному контексті.

У даному розділі ми проаналізували звуконаслідування як феномен мови та визначили їх роль та функції у комунікативному процесі. Аналізуючи різноманітні типи звуконаслідувань у мові, ми виявили їхню важливу роль у створенні образності та емоційної виразності. Дослідження різних типів звуконаслідувань у мові допомагає нам краще розуміти, як мова використовується для вираження наших почуттів, емоцій та сприйняття світу.

Ми детально розглянули роль та практичне застосування звуконаслідувань у повсякденному житті. Ономато́пея, як потужний інструмент у спілкуванні та мовленні, дозволяє передавати переживання та емоції з яскравістю та точністю. Вона допомагає нам передати звуки та враження безпосередньо через мову, надаючи можливість ефективно передавати конкретні слухові враження у стислій формі.

Звуконаслідувальні слова не лише відтворюють звуки реального середовища, а й активно залучають органи чуття слухача, покращуючи їх здатність уявити та відчувати описувану сцену. Вони є важливим елементом розвитку мовлення у дітей, допомагаючи їм усвідомити властивості та взаємозв'язки звуків мови. Крім того, звуконаслідування знаходять своє застосування в медійному просторі, де вони створюють ілюзію звуків реального життя та підсилюють емоційне забарвлення повідомлень, роблячи їх більш ефективними.

Таким чином, звуконаслідування не лише збагачують мову та роблять її більш експресивною, але й відіграють важливу роль у комунікації та

сприяють кращому сприйняттю та розумінню мовлення. Вивчення звуконаслідувань у мові є важливим кроком у розумінні того, як мова функціонує у нашому світі і дозволяє краще розуміти їх вплив на сприйняття світу та спілкування між людьми. Це явище є невід'ємною частиною нашого культурного досвіду, використовуючись у мовленні, мистецтві та повсякденному спілкуванні для того, щоб краще виразити емоції та передати звукові образи.

РОЗДІЛ 2

«ПОРІВНЯННЯ КОРЕЙСЬКИХ ТА УКРАЇНСЬКИХ ЗВУКОНАСЛІДУВАНЬ»

Звуконаслідування в мові відображають багато відтінків та особливостей культури та сприйняття звуків у суспільствах. У корейській та українській мовах звуконаслідування мають важливе значення у повсякденному житті, відтворюючи різноманітні звукові образи навколишнього світу.

У цьому розділі ми дослідимо та порівняємо які спільні та відмінні риси існують у звуконаслідуваннях корейської та української мов, а також як ці особливості впливають на їх повсякденне спілкування. Дослідження цього питання є актуальним з точки зору міжкультурного розуміння та лінгвістики, адже звукове середовище визначається не лише фізичними характеристиками звуків, а й їхнім сприйняттям та інтерпретацією у суспільному контексті.

2.1 Звуки, що імітують дії частин тіла людей

홀짝홀짝 (інша варіація **홀짝홀짝**) - відображає легкий, ритмічний звук, що виникає при попиванні якогось напою чи всмоктування рідини. В той час, в українській мові дана дія передається словом «сьорб» і може мати дещо грубіший характер, інколи підкреслюючи, що це відбувається з певним ентузіазмом або ж поспіхом.

Напр. «남자가 음료수를 홀짝홀짝 마시고 있다» (Чоловік посьорбуючи п'є напій). Звуконаслідувальне слово вживається перед словом що вказує на дію пиття напою і містить підсилювальний характер надаючи реченню додаткової забарвленості. В той час як в українській мові «сьорб» може перетворитися в дієслово і повністю замінити слова «пити» або «їсти щось рідке» в реченні: «Він сьорбав юшку так що аж за вухами ляцало».

꿀꺽꿀꺽 (або **꿀꺽꿀꺽**) - звук, що виникає коли хтось їсть або п'є щось дуже швидко, ковтаючи велику кількість за один раз. В той час як **갈딱갈딱**

позначатиме звук, коли хтось вживає щось маленькими ковтками. В українській мові для обох дій відповідником буде одне і те ж звуконаслідування - «ковть-ковть».

Таким чином, речення «그는 물 한 글라스를 꿀꺽꿀꺽 마셨다» (досл.: Він випив склянку води ковть-ковть) можемо перекласти наступним чином: «Він випив склянку води залпом», оскільки ономапея 꿀꺽꿀꺽 вказує на швидкість та інтенсивність процесу пиття.

Тоді, як «할머니는 물만 깔딱 넘기실 뿐 다른 음식을 드시지 못하였다» перекладемо: «Бабуся не могла нічого їсти, лише потихеньку пила воду», оскільки 깔딱 вказує на те, що процес пиття води відбувається повільно та у невеликій кількості.

Слід зазначити, що «ковток» в українській мові може ще використовуватись у контексті «Зробити ковток повітря».

На позначення звуку пережовування їжі в корейській ономапеї існують два слова - 남남 та 찹찹.

В реченні «아이들은 엄마가 만들어 준 빵을 남남 먹는 중이다» - (Діти їдять хліб приготований мамою) «남남» вказує на те що вони їдять хліб завзято і він їм до смаку. Подібно цьому, в українській мові діти зазвичай теж використовують «ням-ням» коли говорять про щось смачне. Однак для позначення цієї ж дії ще існує слово «гам», яке рідше, але також активно використовується в мовленні. Наприклад можна взяти всім відомий український вираз: «Ні сам не гам, ні комусь не дам». В даному реченні «гам» виступає в значенні «їсти».

З іншої сторони 찹찹 та чвак чвак вживають для передачі звуків, коли хтось голосно прицмокує губами під час їжі. Ці слова мають негативне забарвлення і вважаються поганими манерами. Напр.: 먹을 때 찹찹 소리를 내는 것은 예의가 아니다 - «Не ввічливо чавкати під час їжі».

바삭바삭 - звук, що утворюється під час поїдання хрусткої їжі, як-от картопляних чіпсів, печива чи смаженої курки. Напр.: 바삭바삭 이런 걸 좋아해요 - «Мені подобаються речі що ось так хрустять».

아삭아삭 - слово, яке імітує звук, який зазвичай видається під час відкушування фрукта чи овоча. Напр.: 달달한데 아삭 씹히는 거지 - «Ця річ солодка, але з хрумтинкою».

В українській мові немає такого чіткого поділу цього звуку як в корейській, однак можемо відзначити, що слово хрускіт матиме забарвлення більш різкого звуку, в той час як хрумкіт - м'якшого. Відповідно для перекладу 바삭바삭 доречніше буде вжити «хрусь-хрусь», а для 아삭아삭 - «хрум-хрум».

튀튀튀 - звуконаслідування, що відтворює звук при випльовуванні слини або чогось іншого з рота. В українській мові зустрічаються два варіанти його запису - «тьху» і «тьфу».

«아이는 음식이 상한 것 같다며 먹던 것을 튀튀 뱉어 내었다» - «Дитина виплюнула те, що їла, кажучи, що їжа здалась їй зіпсованою».

В українській мові «тьху» або «тьфу» часто використовується як спосіб передати обурення чи роздратування ситуацією; для вираження незадоволення, досади, негативної характеристики кого- чи чого-небудь.

Наприкл.: «ТЬфу! Це ж треба таке....» чи «ТЬху ти! Налякав мене». В обох мовах дане звуконаслідування вживається в контексті неприємних ситуацій для вираження невдоволення мовця.

На позначення звуку серцебиття в корейській мові можуть використовуватися такі звуконаслідувальні слова як 두근두근 і 쿵닥쿵닥, однак останнє вказуватиме на злегка більш інтенсивний звук, в ситуації коли хтось нервує з приводу чогось.

Напр.: «그는 이름만 들어도 심장이 두근두근 뛰었다» - «Його серце почало тремтіти від однієї лиш згадки імені». Та «너무 떨려서 가슴이

콩닥콩닥 뛰는 바람에 대답을 잘 못했어» - «Я настільки нервував, що моє серце калатало, і я не міг нормально відповісти».

Як бачимо, 콩닥콩닥 використовується в ситуації, коли мовець дуже нервує і воно має певний негативний відтінок, в той час як 두근두근 не обов'язково вказує на щось неприємне.

В українській мові звук серцебиття передається звуконаслідуванням «стук», «стук-стук» і може вживатися в різних ситуаціях при цьому не наголошуючи на тому чи приємна це схвильованість чи ні. «В кімнаті панувала мертва тиша і чулося лише як її серце шалено відбивало ритм стук-стук». В даному контексті воно може набувати різних забарвлень в залежності від ситуації.

콜록콜록(або 쿨룩쿨룩) - слово, що імітує повторювані звуки кашлю з глибини грудей. 자꾸 콜록콜록 기침을 하는 게 감기에 걸린 것 같아 - «Я часто кашляю, схоже, що підхопив застуду».

В українській мові вживається «кахи-кахи» або «кахи-бухи» на позначення сильного кашлю, та «кхе-кхе» для легенького покашлювання. «Серед ночі, коли всі вже спали, десь здалеку почулося кахи-кахи, що переривало спокійну атмосферу».

엉엉 - слово, що імітує звук чи манеру голосного та нестримного плачу. 그가 거기 앉아서 아이처럼 엉엉 울고 있었다 - «Він там сидів і хлипав/рюмсав неначе дитина».

В українській мові цю дію можна описати як хлипати, ревіти, рюмсати і передати за допомогою звуконаслідування хлип-хлип: «З-за дверей лунало лише тихе хлип-хлип, віддзеркалюючи безодню горя в душі».

잉잉 - слово, що описує звуки дитини, яка плаче з нахмуреним виразом обличчя. В даному випадку в якості українського еквіваленту можна висунути «хник-хник», яке буде виступати в значенні нити, нюняти.

애가 왜 이렇게 잉잉 우는 거야? - Чому дитина ние?

드르렁(드르렁) - 1) слово, що імітує гучний, шумний, вібруючий звук, який повторюється; 2) видавати хриплі звуки уві сні.

아니, 룸메이트가 매일 밤 코를 드르렁드르렁 골아서 잠을 제대로 잘 수가 없어 - «Мій сусід по кімнаті хропе щочоночі і через це я зовсім не можу спати».

В укр.: хропіти - дієслово звуконаслідувального походження, пов'язане з передачею шумів і хрипів, які виникають під час хропіння.

터벅터벅[저벅저벅] - слово, що описує ходьбу дуже слабкими, повільними кроками. Українським еквівалентом може бути «чалап-чалап», що матиме значення - чалапати, плентатися, тягнутися.

우리는 할 수 없이 멀리 집까지 터벅터벅 걷기 시작했다 - «Нічого не можна було вдіяти і ми почали йти здалеку додому пішки».

뚜벅뚜벅 - слово, що імітує звук або описує рух безперервної ходьби, яка видає чіткі звуки кроків. В українській мові звук від ходіння чи бігу передається за допомогою звуконаслідування туп-туп

Напр.: 교실로 오시는 선생님의 구둣발 소리가 뚜벅뚜벅 들려왔다 - «Лунали звуки тупоту взуття вчителя, що заходив до аудиторії» або «чулося туп-туп як вчитель заходив до аудиторії»

종알종알(중얼중얼/쫘알쫘알/쫘얼쫘얼) - голосно й швидко, іноді безладно говорити, розмовляти, торохтіти, цокотіти

아이는 밤늦게 돌아온 엄마에게 낮에 있었던 일을 종알종알 이야기하였다 - «Дитина лопотіла матері, яка повернулась пізно ввечері, про те, що сталось вдень». При перекладі цього речення можемо використати «лопотіти» щоб передати активне переповідання історії, якогось певного українського відповідника на позначення даного звуку не існує.

긁적긁적 - звук що виникає від неодноразового дряпання нігтем або гострим предметом якоїсь частини тіла.

Напр.: 긁적긁적이 왜 이렇게 많아요? - «Чому я так багато чухаюсь?». Оскільки дане речення передає процес шкрябання шкіри, при перекладі можемо використати слово, яке передає дану дію, а саме «чухати».

Це слово має і інше значення - різкими і безперервними рухами водити по паперу за допомогою ручки, олівця або інших предметів і часто робити це недбало. Наприклад: «글을 긁적긁적하다» (нашкрябати текст), мається на увазі швидко його написати, можливо навіть нерозбірливо та з помилками. Або «연필로 긁적긁적하다» (шкрябати олівцем), що передає дію водіння олівця по паперу швидко і різко, зазвичай при зафарбовуванні.

В українській мові «шкряб» передає звук, який виникає коли ми проводимо по якій-небудь поверхні чим-небудь гострим чи жорстким, дряпаючи або зачіплюючи її.

Напр.: «Кіт почав шкрябати лапою двері, просячись впустити його всередину».

짹짹 - звук що виникає, коли хтось плескає в долоні на знак схвалення або вітання; аплодисменти. Дану дію можна виразити за допомогою слів «плескати», «ляскати» або «хлопати» у долоні.

우리 반 학생들은 시험 결과를 받고 짹짹 소리를 내며 기뻐했습니다 - «коли одногрупники отримали результати екзаменів то всі на раощах заплескали в долоні».

으악(흐악) - звук раптового шоку або здивування. В українській мові може записуватися з допомогою «Хиий!», «Хаа!», «Ааа» та інших подібних вигуків.

Напр.: 으악! 식탁에서 그 고양이가 치워! - «Хиий! Прибери кота зі столу!». «Хиий» передає подив викликаний ситуацією, на яку не очікували та занепокоєння мовця нею.

Також: 으악, 열쇠를 차 안에 뒀어! - «Ааа, я забула ключі в машині!». В даному випадку «Ааа» чіткіше передає занепокоєння спричинене раптовою несподіванкою, розчарування та розгубленість мовця у момент говоріння.

덜덜 - слово, що описує рух дуже сильного тремтіння від холоду або страху.

추운 데서 두 시간 동안 서 있었다니 추워서 몸이 덜덜 떨려 - «Після двох годин стояння на морозі я тремтів від холоду».

그는 너무 추워서 이를 덜덜 떨었다 - «Він так змерз, що аж зуби цокотіли».

무서워서 무릎이 덜덜 떨렸다 - «Було так страшно, що аж коліна дрижали».

У листуванні корейською часто використовують ㄷㄷ як коротку форму до 덜덜 щоб передати емоції страху або показати, що людина нервує.

Як бачимо при перекладі на українську, слово, що передає дану дію варіюється залежно від ситуації та контексту. Це може бути «дрижати», «тремтіти» чи навіть «цокотіти» або «клацати» якщо говоримо про звук зубів. Також, в літературі або у щоденному мовленні можемо зустріти такі фразеологічні вирази як «дрижаки їсти» та «дрижаки б'ють» у ситуаціях коли людина дуже сильно змерзла.

2.2 Звуки, що наслідують явища пов'язані з природою

똑똑 - звуконаслідування, що означає короткий, уривчастий звук від удару по чому-небудь. Якщо йде мова про стукіт в двері, то еквівалентом в українській мові буде «стук-стук»: 배달 왔어요! 똑똑! - «Стук-стук! Доставка приїхала!»

Однак 똑똑 має ще одне значення і це звук крапель, що падають на підлогу. Це може бути звук крану що протікає, звук падіння крапель води на землю або просто коли якась рідина прокапує маленькими краплинами на якусь поверхню утворюючи при цьому характерний звук. В даному випадку українським відповідником буде «крап-крап».

천장에서 물이 똑똑 떨어지고 있었다 - «Зі стелі протікала вода». В цьому реченні 똑똑 вказує на те, що вона протікала по краплинці, повільно скрапуючи.

Однією з варіацій 똑똑 ще може бути 똑똑, яке теж матиме значення рідини що крапає і часто буде вживатися у поєднанні з 떨어지다. 그의 눈에서 눈물이 똑똑 떨어졌다 - «З його очей падали сльози», 똑똑 підкреслює те, що сльози падали з притаманним цій дії звуком.

В той час як 똑똑 передає невеликий обсяг води (краплинки), 주룩주룩 - слово, що вживається для передачі звуку, який утворюється, коли велика кількість дощу чи води падає швидко та безперервно, або цьому подібна дія.

비가 주룩주룩 내리고 있다 - «Лле дощ». При перекладі даного речення буде доречно вжити слово «лити», яке вказує на великий за обсягом потік води. Для позначення дощу в українській мові використовується ономапопея «крап-крап», проте вона не вказує на інтенсивність його потоку і не завжди виступає в значенні зливи.

방울방울 – слово, що використовується для опису стану, коли рідина утворює багато круглих крапель.

Напр.: 정원에 새로 돋아난 초록빛 풀잎에는 새벽 이슬이 방울방울 맺혀 있었다 - «На зелених травинках, що проросли в саду, утворювалися краплі ранкової роси». В українському перекладі матиме значення «по краплинці» або «крапля за краплею».

찰싹찰싹 - ударяючи чим-небудь об щось, видавати характерні звуки плескоту, ляскоту і т. ін. Використовується для опису звуку, який утворюється, коли рідина сильно вдаряється об твердий предмет, або такий рух.

Напр.: 해변을 찰싹찰싹 때리는 파도 - «хвилі що ударяються/плескають об берег»

풍당풍당(풍덩풍덩) - слово, що імітує легкий звук, який утворюється, коли невеликі та тверді предмети падають воду.

Напр.: 물에 풍당풍당 돌을 던지다 - «кидати камінці у воду» (з невеликим сплеском).

В українській мові - «плюск» - шум від руху чи падіння води, удару по її поверхні. Також «плюсь» - звуконаслідування, що передає легкий сплеск води або іншої рідини. Для передачі більш різкого звуку може вживатися ономапопея «шубовсь». Напр.: «Шубовсь у воду» означатиме стрибнути у воду зі значним сплеском та характерними різкими звуками.

Варто зауважити, що дане звуконаслідування описує дію глибокого занурення, а тому в деяких випадках може використовуватись у інших контекстах. Наприклад у реченні «이 노래에 풍덩 빠졌어요» - «Я занурився в цю пісню повною мірою» мається на увазі, що мовець захопився піснею на глибокому рівні, відчуваючи всі тонкощі мелодії.

우르릉 - звуконаслідувальне слово для опису ситуації, коли щось видає глибокий протяжний звук.

Це може бути шум хвиль: 깊게 우르릉 하며 부서지는 파도소리 - «Шум хвиль, що голосно б'ються і гуркочуть»; звуки землетрусу: 지진으로 땅이 우르릉 흔들렸다 - «Земля здригнулася внаслідок землетрусу»; чи звуки грому: 갑작스런 천둥의 우르릉 소리가 우리 머리 위에서 울렸다 - «Раптовий гуркіт грому пролунав над нашими головами».

В українській мові для передачі гуркоту або з різкого тривалого звуку вживається «гур» або ж «гур-гур», звідси - гуркіт грому.

윙윙- звуконаслідувальне слово що у поєднанні з вітром буде набирати значення «утворювати голосні, протяжні, тужливі звуки».

바람이 윙윙 소리를 내며 나무 사이를 지나갔다 - «Вітер завивав крізь дерева». В корейській мові 윙윙 у поєднанні зі словом вітер утворює фразу 바람이 윙윙거리다 що позначає протяжні звуки завивання вітру.

В українській ономапої «уууу» може інколи виступати в якості звуку, що наслідуює тужливе завивання вітру. В більшості ж випадків ця дія буде просто передаватися дієсловом вिति: «По діброві вітер вис...».

Однак 윙윙 також має ще одне значення і воно може передавати звук дзижчання: 파리가 윙윙 날개 소리를 냈다 - «муха дзижчала крилами».

2.3 Звуки пов'язані з неживими предметами

땡동 - звук дзвінка в двері. В українській мові також можемо натрапити на варіацію «дін-дон», однак частіше зустрічатимемо «дзинь-дзелень».

Напр.: «Дзень-дзелень... дзень-дзень! Сильний, різкий дзвінок вдарив у передпокої».

따르릉 - слово, на позначення високих звуків, що викликані ударами по металу, склу і т. ін. Воно імітує звук маленького дзвінка велосипеда, дверного дзвінка, телефону, будильника тощо. В українській мові на позначення цього ж звуку використовуватимуться такі слова, як «дзелень», «дзень-дзень», «дзинь-дзинь», «дзінь-дзінь» та ін.

책상 위에서 전화가 따르릉 울렸다 - «На столі задзвенів/задзвеленчав телефон».

썩그랑 – слово, яке використовують для опису дзвінкого звуку, який виникає, коли тонкі шматки сталі, скла, тощо падають або вдаряються один об одного. В українській мові на позначення даного звуку буде використовуватись «цок», або «клац» 그들은 썩그랑 술잔을 부딪치고 서로의 건강을 빌며 술을 마셨다 - «Вони цокнули чарками й випили, побажавши один одному здоров'я».

철커덕 - слово на позначення звуку металу. Це може бути звук наручників, мечів, металевих воріт та ін.

Напр.: 대문이 철커덕하고 닫혔다 - «Ворота закрилися з клацнувши(видавши звук «клац»).

Однак для звуку наручників конкретно частіше буде використовуватись 철컹철컹, яке ще може вживатись як ідіоматичний вираз, що метафорично має значення «заарештувати». 도둑을 잡은 경찰은 바로 수갑을 철컹 채우고 경찰서로 도둑을 데려갔다 - «Поліцейські, які затримали злодія заарештували його на місці (одразу одягли на нього наручники) та доставили до відділку».

Ономатопея 철컹 в українській мові ми може бути виражена декількома способами. Перш за все це звук «клац». Клацання, як процес, передає короткий звук недовготривалим зіткненням поверхонь твердих предметів або дією якого-небудь механізму. Він може бути використаний у мовленні в якості звуку замка, мечів, наручників, камери чи навіть клацання зубів.

Також для передачі коротких дзвінких звуків при ударі по металевих або скляних предметах ще можна використати «дзвяк», або «брязк» (звідси утворилось слово «брязкальця» для позначення дрібних, часто металевих предметів, що при русі або взаємодії з іншими предметами видають характерний звук).

땡땡 - звук безперервного удару, частіше за все об такі предмети, як дзвоник або посуд. Також може використовуватись для передачі звуку, який видають стрілки годинника: 시계가 땡땡 친다 «Годинник цокає». Відповідно, в українській мові для передачі цього звуку можуть бути використані такі слова як «дінь-дінь», «цок-цок», «клац-клац».

Звуки годинника в корейській мові ще можна передати такими словами як 째깍째깍, 똑딱똑딱 та 톱톡톱톡. Таким чином спостерігаємо 4 способи передачі звуку цокання годинника в корейській мові, в той час як в українській вживаються лише 2 - «тік так» та «цок-цок».

보글보글 - звуконаслідування, що відтворює короткі й часті звуки під час виливання або витікання крізь вузький отвір, а також при кипінні.

Українською мовою це передається за допомогою «буль-буль» або «бульк-бульк».

Напр.: 물이 보글보글 끓고 있었다 - «Вода кипіла і булькала».

지글지글 - слово, яке використовується для опису звуків, які видаються під час кипіння на вогні невеликої кількості олії або смаження чогось; видавати короткі уривчасті звуки, тріск, шипіння.

고기가 지글지글 타고 있다 - «М'ясо шкварчить на вогні». В українській мові даний звук можна передати словами «шкварчати», «шипіти», «сичати».

부스럭부스럭(바스락바스락/머스럭머스럭) - слово, що імітує звук, який утворюється, коли на сухий і тонкий предмет, наприклад, опале листя чи папір, наступають або вступають в контакт з ним.

В українській мові на позначення даного звуку використовується ономаітопея «шурх-шурх» або ж просто кажемо «шарудіти».

Напр.: 가방 안에 뭐가 들어 있어서 자꾸 부스럭부스럭 소리가 나는 거야? - «Що там у тебе в сумці весь час шарудить?». Та: «І десь вдалечі лісу чулося лише поодинокі шурх-шурх».

뽀득뽀득 - звуконаслідування, яке описує звук, що утворюється, коли ви трете предмет, який бездоганно очищений/вимитий.

Наприклад коли тарілка ідеально чиста, ми можемо сказати: 접시가 뽀득뽀득해 - «Тарілка аж рипить». Вона настільки чиста що при терті виникає відповідний звук.

А 삐걱삐걱 - це слово, що імітує звук, який видається, коли великі та тверді предмети неодноразово торкаються один одного й труться.

Напр.: 걸을 때마다 바닥에서 삐걱삐걱 소리가 나네 - «Щоразу, коли я ступаю, підлога скрипить». Чи: 그 침대 스프링이 삐걱거렸다 - «Пружини того ліжка заскрипіли»

В українській мові звуконаслідуванням, що відтворює різкий звук, який виникає від тертя предмета або його частин чи деталей об щось інше є «рип-

рип», або «скрип-скрип». Ми можемо використовувати його в різних контекстах, а саме рип дверей, рип чобіт, скрип посуду, скрип снігу та ін.

꽁꽁 - глухий звук важких, твердих предметів, що послідовно падають на підлогу або вдаряються об стіну чи один об одного. В залежності від ситуації в українській мові можемо використовувати декілька звуконаслідувань, серед яких: грюк, геп, гуп, бубух, г-гухх, бабах, бум, і т.д.

그녀가 문을 꽁 닫았다 - «Вона грюкнула дверима» або ж «Вона зачинила двері з грюком».

갑자기 크게 꽁 하는 소리가 들리더니 획 연기가 솟구쳤다 - «Аж раптом почувся сильний бабах і пішов дим».

그리고 그때, 꽁꽁- 누군가가 문을 두드리기 시작했다 - «І тут, грюк, хтось почав стукати в двері».

우당탕 - імітує звук повторюваного падіння чогось на підлогу або зіткнення з нею.

왜 위에서 우당탕 소리가 나지? - «Чому зверху лунають звуки гупання?»

부릉부릉 - слово, що імітує звук, який неодноразово видається під час заведення автомобіля, мотоцикла, тощо. В українській мові може передаватися звуками «брум-брум», «гир-гир», «брррр» або просто за допомогою слів «гуркіт», «гримкіт» чи «рев».

Напр.: 어디선가 부릉부릉 하는 자동차의 엔진 소리가 들려왔다. - «Звідкись було чути гуркіт автомобільного двигуна».

쌩쌩/쌩쌩 - слово, яке імітує або описує звук або рух людини чи об'єкта, що рухається настільки швидко, що сколихає повітря.

차들이 고속도로를 쌩쌩 달렸다 - «машини вжухх і пролетіли на великій швидкості». Це речення ще можна перекласти, як: «Машини пролетіли зі свистом на високій швидкості». Дана ономапоєя передає звук, схожий на свист, який виникає при швидкому та різкому пронизуванні повітря. На українську його можливо передати з допомогою звуконаслідування «вжухх».

Також **쌩쌩** може використовуватись як слово, що імітує або описує звук або рух вітру, що дме дуже люто й безперервно.

바람이 집 주위에 쌩쌩 불었다 - «вітер свистів і завивав навколо будинку».

뽕뽕 - слово, що імітує звук, який утворюється, коли машина сигналізує кілька разів.

Напр.: **자동차가 계속해서 뽕뽕 울리는 소리에 시끄러워 잠이 깼다** - «Мене розбудив протяжний сигнал автомобіля». В українській мові можемо передати його за допомогою звуконаслідування «біп-біп».

칙칙폭폭 - звуконаслідування, що імітує звук, який видає потяг. В українській ономапеї потяг видає звук «ту-ту».

기차는 칙칙폭폭 소리를 내며 산을 지나갔다 - «Потяг переїхав через гору сигналячи ту-ту».

삐오삐오 - звук сирени швидкої медичної допомоги.

삐오삐오 소리를 내며 구급차가 빠르게 지나갔다 - «Швидка промчалась швидко повз нас видаючи звуки віу віу».

치카치카 - слово на позначення звуку чищення зубів в корейській ономапеї, в українській мові еквіваленти відсутні.

이따 치카치카를 해야겠다 그지? 응? - «Ти повинен почистити зуби згодом, гаразд?». В даному випадку вираз **치카치카를 하다** (досл. «робити чіка-чіка») повністю заміняє фразу **이를 닦다** - «чистити зуби».

제가 갖고 온 치카치카 세트인데요. - «Я приніс з собою цей набір для чищення зубів». Знову, як бачимо з прикладу наслідування звуку **치카치카** повністю заміняє фразу що позначає процес чищення зубів.

펄럭펄럭 (**퍼덕퍼덕/파닥파닥**) - слово, що імітує звук, який утворюється, коли широка і велика тканина, тощо швидко й сильно коливається на вітрі, або описує таку сцену.

바지가 너무 커서 걸을 때마다 펄럭펄럭 흔들렸다. - «Штанина настільки широка що кожен раз коли я йду вона починає лопотіти на вітрі».

아이는 큰 천을 등 뒤에 달고 펄럭펄럭 흔들며 뛰었다 - «Дитина бігала з великою тканиною на спині, яка розвивалась лопочучи».

В укр.: «лопотіти/лопотати» - розвіваючись на вітрі, під час руху, видавати глухі звуки. Також може використовуватися для звуку пташиних крил.

«Вітер був настільки сильним, що було чути лопотіння прапору над будинком». В даному випадку «лопотіння» передає звуки розвивання тканини на вітрі.

취익 - звук невеликого об'єкта, що пролітає на високій швидкості, або різкого випуску стисненого повітря. В укр.: «шшшш» - передає звук шипіння.

유리잔 안의 샴페인이 취익 하는 소리를 냈다 - «Шампанське зашипіло в келиху».

고양이가 우리를 보고 취익 하는 소리를 냈다 - «Кіт почав шипіти коли побачив нас».

크게 취익 하는 소리를 내며 김이 빠져 나갔다 - «Пара вийшла з гучним звуком шипіння».

췌 - звук, який використовуємо коли хочемо, щоб хтось інший замовк. Можливі укр. варіанти: «цить!», а також «шшшш», «ша», т.д.

췌! 조용히 해주세요 - «Цить! Сиди тихо»/«Шшшш, ану тихіше».

이제 췌, 그만 얘기하고 자도록 해 - «А тепер цить, досить розмовляти, іди лягай спати».

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 2

У даному розділі ми провели комплексний аналіз та порівняння звуконаслідувань у корейській та українській мовах з різних перспектив: імітація дій частин тіла людей, наслідування явищ, пов'язаних з природою, та відтворення звуків неживих предметів. Наше дослідження підкреслило роль звуконаслідувань у формуванні мовної картини світу та культурних сприйняттях.

Перш за все, варто відзначити, що звуконаслідування відображають відтінки і специфіку культур та способів сприйняття звуків у різних суспільствах. У нашому аналізі ми зосередилися на виявленні спільних та відмінних рис звуконаслідувань у двох мовах, що дозволило нам краще розуміти, як ці явища впливають на щоденне спілкування. Порівняно з українською мовою, корейська мова має більш розвинену систему звуконаслідувальних слів, які імітують звуки різних дій та об'єктів. І хоча українська мова не має такого розгалуженого набору ономапій для вираження звуків та дій, їй також властиве використання безлічі звуконаслідувальних слів для передачі певних ситуацій та емоцій. У результаті дослідження ми виявили, що корейська та українська мови мають свої унікальні особливості у використанні звуконаслідувань, які відображають культурні відмінності та сприйняття звуків. Наприклад, деякі звуки, що імітують дії частин тіла людей, можуть мати різні асоціації в кожній мові через культурні відмінності у сприйнятті таких дій.

Крім того, наш аналіз дозволив виявити вплив культурних та соціальних чинників на використання звуконаслідувань у повсякденному житті. Наше дослідження підкреслює важливість міжкультурного розуміння та лінгвістичного аналізу звуконаслідувань, оскільки вони допомагають розкрити глибину культурних різниць та спільних зв'язків між народами. Аналіз звуконаслідувань не лише сприяє поглибленню знань у галузі лінгвістики, а й відкриває нові горизонти для міжкультурного діалогу та взаєморозуміння.

ВИСНОВКИ

Дослідження звуконаслідувань у мові, зокрема порівняльний аналіз їх у корейській та українській мовах, займає важливе місце в сучасній лінгвістичній науці та культурології. Воно сприяє не лише розумінню процесів мовлення та комунікації, але й відкриває нові перспективи для дослідження міжкультурних взаємозв'язків та формування мовленнєвого стереотипу.

У першому розділі ми підкреслили значення звуку як невід'ємної складової нашого життя та його вплив на сприйняття світу. Аналізуючи різноманітні типи звуконаслідувань у мові, ми детально розглянули їхню роль у комунікативному процесі та культурному контексті. Наше дослідження підтвердило, що звуконаслідування не лише збагачують мову та роблять її більш експресивною, але й відіграють важливу роль у сприйнятті та розумінні мовлення. Таким чином, вони стають ключовим елементом нашого мовного досвіду, який відображає наші відчуття, емоції та сприйняття навколишнього світу.

У другому розділі ми провели порівняльний аналіз звуконаслідувань у корейській та українській мовах. Це дослідження дозволило нам виявити спільні та відмінні риси цих мов у використанні звуконаслідувань, що є важливим в контексті міжкультурного розуміння та лінгвістичного аналізу. Ми підкреслили, що звуконаслідування відображають відтінки культур та сприйняття звуків у суспільствах, а їх вивчення сприяє розкриттю глибини культурних відмінностей та спільних зв'язків між народами. Розглядаючи звуконаслідування в обох мовах, ми виявили, що вони відображають не лише фізичні характеристики звуків, але й соціокультурні аспекти, такі як емоції, ставлення до природи та навколишнього середовища. Це підкреслює значення звуконаслідувань як культурного феномену, який формується та змінюється в контексті суспільства та його цінностей. Такий підхід допомагає не лише збагатити наше розуміння мови, але й глибше вникнути в різноманітність культурного спадку різних народів.

Важливою частиною нашого дослідження було виявлення впливу культурних та соціальних чинників на використання звуконаслідувань у повсякденному житті. Ми показали, що сприйняття звуконаслідувань може різнитися в залежності від культурного контексту, що свідчить про важливість міжкультурного розуміння та діалогу.

Наше дослідження підкреслює важливість вивчення звуконаслідувань у мові як ключового аспекту комунікації та культурного спілкування. Враховуючи їхню роль у формуванні мовленнєвого стереотипу та культурних уявлень, ми відкриваємо нові можливості для поглибленого дослідження міжкультурних взаємозв'язків та взаєморозуміння. Це дає нам змогу не лише розуміти історичний та культурний контекст використання звуконаслідувань, але й активно впливати на процеси культурного обміну та взаєморозуміння через мовленнєві засоби. Таким чином, вивчення звуконаслідувань у мові відкриває шлях до більш глибокого та всебічного розуміння культурних особливостей різних спільнот та сприяє побудові міжкультурного діалогу та взаєморозуміння.

주석

일상생활에서 우리는 끊임없이 의성의태어를 접하게 되는데, 의성의태어는 대상과 현상의 소리적 표상일 뿐만 아니라 문화유산의 중요한 구성요소이기도 한다. 본 논문은 한국어와 우크라이나어의 일상 언어 표현에서 의성의태어의 비교 분석에 중점을 두고 있다. 이 논문은 이들 각 문화의 세계에 대한 언어적 이미지를 형성하는 데 그들의 역할을 고려하며, 이들 언어에서 의성의태어 사용의 공통적이고 독특한 특징을 드러내기도 한다.

우크라이나어로 의성어를 연구한 우크라이나 과학자로는 스말-스토츠키(R. Smal-Stotskyi)와 마츠코(L.I. Matsko)가 언급되어 있다. 한국 의성의태어에 대한 연구는 남풍현, 유창동, 박동규, 이문규, 채완, 서정욱 등의 학자들에 의해 진행되었다. 연구에 따르면 한국어의 의성의태어 수는 수천 개가 넘지만 정확한 수는 아직 알려지지 않았다.

이 작품은 의성의태어의 각 언어의 다양성을 분석하고 의미적 다양성과 사용 특징을 밝힌다. 본 연구의 관련성은 세계화의 맥락에서 성공적인 문화 간 의사소통의 핵심 요소인 이들 국가 각각의 언어적, 문화적 특성을 이해하는 데에 있다. 한국어와 우크라이나어의 의성의태어 연구는 이들 문화 각각의 문화적 차이와 소리에 대한 인식을 비교할 수 있는 기회를 제공한다.

연구 대상은 한국어와 우크라이나어의 의성의태어이다. 이 연구의 목적은 한국어와 우크라이나어의 의성의태어를 비교 분석하여 공통적이고 독특한 특징과 이들이 각 문화권의 소리와 언어 이미지에 대한 문화적 인식에 미치는 영향을 밝히는 것이다. 이를 통해 양 언어의 의성의태어 체계의 특수성을 이해할 수 있을 뿐만 아니라 소리의 재현에 반영된 언어 요소와 문화적 맥락 사이의 본질과 관계를 더 깊이 탐구할 수 있을 것이다. 이러한 측면을 아는 것은 언어 자체에 대한 더 나은 이해와 문화적 지평의

확장에 기여함과 동시에 다른 문화권 간의 상호 이해와 상호 작용을 촉진할 것이다.

한국어와 우크라이나어의 일상 화법에서 의성의태어의 사용을 분석한 연구 결과는 두 언어의 숙달을 목표로 하는 교육 프로그램에서 실행 가능성이 크다. 이러한 자료는 문화 간 의사소통에서 문화적 역량을 크게 확장시켜 학생들이 언어적 특징뿐만 아니라 두 문화의 문화적 맥락과 표현력의 뉘앙스를 이해하는 데 도움을 줄 수 있다.

의심할 여지 없이 그러한 결론은 국제적인 환경에서 일하는 번역가와 언어학자들에게도 매우 중요하다. 의성의태어가 두 언어 모두에서 어떻게 사용되는지 이해하는 것은 언어적 내용과 감정적 뉘앙스를 전달하는 데 있어 정확성과 효율성을 보장하면서 한국어와 우크라이나어 간의 번역의 질을 향상시키는 데 도움이 될 것이다.

더불어 이러한 분석은 언어학 및 문화 연구 전반의 발전에도 큰 중요성을 지닐 수 있다. 언어, 문화, 세계 인식 간의 관계에 대한 새로운 측면의 연구는 인간 소통의 다양한 측면을 더 깊이 이해하고 분석하는 데 기여하여 후속 연구를 위한 새로운 관점을 열어준다.

의성의태어는 의사소통과 말의 강력한 도구로서 경험과 감정을 생생함과 정밀함으로 전달할 수 있게 해준다. 언어를 통해 소리와 인상을 직접 전달할 수 있도록 도와줌으로써 구체적인 청각적 인상을 간결한 형태로 효과적으로 전달할 수 있게 해준다. 우리의 연구에서 중요한 부분은 문화적 요인과 사회적 요인이 일상생활에서의 의성의태어 사용에 미치는 영향력을 규명하는 것이다. 의성의태어에 대한 인식은 문화적 맥락에 따라 달라질 수 있으며, 이는 문화 간 이해와 대화의 중요성을 시사한다.